

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

Sfințirea bisericii din Galații-Ampoiului.

Pe drumul ce duce din Alba-Iulia la Zlatna, la 6 km. depărtare de aceasta, se află situată mica parohie de munte *Galați*, care până azi singură era lipsită în Valea-Ampoiului de locașul de închinare co-răspunzător. Înainte numai cu 4 luni, trecând prin această comună, îți trăgea atenția o slăbuță bisericuță, aproape ruinată, iar azi pe locul ei se află un măreț „Sion“, ridicat ca prin minune în timp abia de 3 luni, Aproape de necrezut și cu toate acestea așa este, spre uimirea tuturor.

Această biserică nouă, zidită din cărămidă, după planul dlui inginer-arhitect G. Gréb, f. director al școlii de arte și meserii din Zlatna, este o adevărată podoabă a comunei. Munca ce s'a depus și jertfa ce s'a adus, atât din partea credincioșilor cât și a conducătorilor, nu se poate descrie, ci numai admira. Un sătuleț abia de 700 suflete, sărac, lipit pământului, fără nici un ajutor extern, ci numai din propriile sale puteri să zidească o biserică cu peste 500.000 Lei, este o raritate și un fapt ce nu poate fi apreciat în deajuns în acest timp de criză morală și materială.

Ne bucură nespuse, că credința este atât de vie în sânul poporului, încât dă roade mărețe ca biserica din Galați! Deși în timpul verii toată lumea este ocupată cu lucrul câmpului, ori cât de puțin ar fi, gălătenii au lucrat zi de zi „din straja dimineții până în noapte“ și pentru biserică, pe rând, în mod gratuit, atât cu brațele cât și cu vitele, jertfind apoi și bani, cu miile și cei mai săraci. Ajutor înzadar s'a cerut dela județ și stat, că pretutindeni ușile și pungile s'au aflat închise. Singur Consiliul Eparhial din Cluj a binevoit a da mână de ajutor cu 20.000 Lei.

Pentru munca și jertfa ce s'a depus cu zidirea acestei mărețe biserici, cinste și laudă se cuvine atât bravilor credincioși cât și conducătorilor vrednici: preotului local Ioan Fodorean sen. și notarului Ioan Magda, cari n'au cruțat sănătate, timp, muncă și jertfă, ci cu dragoste de părinte au alergat și condus lucrările dela început până la sfârșit.

Târnosirea noului Sion din Galați a săvârșit-o P. S. Sa Păr. Episcop militar din Alba-Iulia, *Dr. Ioan Stroia*.

P. Sf. Sa sosește în comună deja de Sâmbătă seara, după-ce mai întâi, la dorința preoțimei din partea locului, a cercetat pe credincioșii din Presaca, parohia vecină, contaminată de pocăiți.

La Presaca P. Sf. Sa e întâmpinat la orele 4 p. m. în gară de preoții I. Magda (Feneș) și A. Oprîș (Pătrângenii) împreună cu un mic număr de credincioși. După descindere din tren, preotul I. Magda îl salută și-l invită la biserică, unde îl așteaptă preotul local și poporul credincios.

Ajuns la biserică, preotul Nicola îl salută în numele credincioșilor săi, P. S. S. sărută evanghelia și crucea și după-ce răspunde în scurte cuvinte, intră în biserică. Aici se face un scurt serviciu divin după care P. S. Sa rostește o frumoasă predică despre însemnătatea bisericii și rătăcirea pocăiților. Documentând temeinicia credinții ortodoxe, chiamă pe toți cei rătăciți în sânul bisericii mame. Cei prezenți rămân adânc impresionați de cuvântul arhieresc.

De aici P. S. Sa a plecat cu automobilul la Galați, unde înaintea primăriei, P. S. Sa este așteptat de întreg poporul îmbrăcat în haine de sărbătoare, în frunte cu protopopul tractual din Abrud, Petru Po-

popovici și preoții I. Fodorean iun. (V.-Bulzului) și Gh. Popescu (Zlatna). Protopopul îl salută în numele tractului Abrud și al credincioșilor din Galați, cari abia au așteptat ziua fericită în care să-și poată primi arhiereul, pentru a le sfinți noul locaș de rugăciune, zidit cu multă credință și dragoste în Dumnezeu, cere binecuvântarea arhierescă.

P. S. Sa impresionat de caldă primire, răspunde arătând că vine cu drag la Galați să încoroneze munca unică în felul ei a bunilor credincioși, ca mandatar al P. Sf. Sale Păr. Episcop *Nicolae Ivan* din Cluj, pe care datorită l-a chemat în altă parte a eparhiei. Mulțumește pentru frumoasa primire ce o consideră făcută întâi P. Sf. S. Episcopului eparhial și dând binecuvântarea, invită mulțimea la rugă pentru a se face cele pregătitoare sfințirii noului locaș.

În sunetul clopotelor P. S. S. e condus la noua biserică, — cea veche fiind demolată, — pe ulița din fața caselor parohiale, frumos împodobită cu frunză verde pe ambele părți până la biserică, iar pe jos fiind presărată iarbă verde și flori. La poarta cimiterului, care înlocuește poarta de triumf, atrage atenția inscripția făcută din flori „Bine ați venit!”

În ușa bisericii așteaptă, îmbrăcat în odăjdii, preotul local I. Fodorean sen., cu evanghelia și crucea în mână. P. Sf. Sa după-ce sărută evanghelia și crucea, intră în noul lăcaș împreună cu preoțimea și întreg poporul.

După-ce se îmbracă în ornatele arhieresti, face însuș P. Sf. Sa sfințirea apei, asistat fiind de protopopul P. Popovici și preoții I. Magda și I. Fodorean sen. și diaconul Gh. Baci, dela biserică Încoronării din Alba-Iulia. După stropirea bisericii, preotul I. Magda și cu diaconul Baci, săvârșesc vecernea și utrenia la care asistă și P. S. Sa cu preoții și întreg poporul eșit spre întâmpinare.

Cântările le execută preoții I. Fodorean iun., A. Opriș și Gh. Popescu.

Terminat fiind serviciul la orele 7 $\frac{1}{2}$ seara, P. S. S. e condus la locuința notarului I. Magda.

A doua zi, Duminecă în 15 Sept., la orele 8 dimineața, preoții sosiți și anume: protopop P. Popovici (Abrud), I. Fodorean

sen. (Galați), I. Fodorean iun. (V.-Bulzului), I. Magda (Feneș), I. Magda (Galați), A. Opriș (Pătrângenii), P. Paul (Vultur), P. Calancea (Valea-Dosului) și Gh. Popescu (Zlatna), toți din tractul Abrud, apoi Ioan Ursa (Meteș), I. Todoran (Poiana), N. Cristea (Ampoița) și P. Dădârlat (Răcătău) din tractul Alba-Iulia, îmbrăcați toți în cele mai frumoase ornate, împreună cu diaconul și corul din Zlatna, merg la locuința P. S. S. de unde în procesiune, în sunetul clopotelor și a toacelor, e condus la biserică unde așteaptă întreg poporul adunat.

Aici în fața ușii, pregătite fiind toate pentru târnosire, P. S. S. dă binecuvântarea și se începe actul sfințirii cu frumoasele rugăciuni și molitve, după cari se face încunjurarea de 3 ori, recitându-se la fiecare Apostolul și Evanghelia, apoi stropindu-se și ungându-se biserica, conform tipicului.

Toate terminate, fiind afară, P. Sf. Sa intrând în biserică cu cuvintele: „deschideți boieri porțile”, face sfințirea prestolului cu toate cele prescrise și-apoi stropește și unge biserica, în timp ce preoții cântă imnul Învierii „Luminează-te, luminează-te!”

În scurt timp toacele încep să sune, dând semnalul că se începe liturgia. În tot cursul sf. slujbe, asistența se înmulțește așa încât nu mai încapă în interiorul bisericii, ci e nevoită a rămâne afară. Răspunsurile le dă corul bisericii din Zlatna, de sub conducerea vrednicului om al bisericii, dl Parteniu Duca, profesor.

La sfârșit P. S. Sa Păr. Episcop rostește o înălțătoare predică în care arată însemnătatea bisericii ca așezământ dumnezeesc, stăruie asupra credincioșilor a nu o lăsa nici când goală, ci să o umple cu mic cu mare, căci atunci și darul și binecuvântarea lui Dumnezeu se va împărtăși celor ce se întrunesc în numele Său. Laudă simțul de jertfă al gălățenilor, de care au dat dovadă prin ridicarea noii biserici, aduce salutul și mulțumita P. Sf. S. Păr. Episcop Nicolae Ivan, tuturor celor ce s'au ostenit și au jertfit la ridicarea frumoasei biserici, împărtășind binecuvântarea arhierescă.

După liturgie însuși P. S. S. unge întreg poporul cu unt de lemn și doi preoți îl stropesc cu apă sfințită.

Participanții intelectuali și o mare parte din popor iau parte la banchetul aranjat în liber, la primăria comunală. Între cei mulți de față am remarcat pe lângă P. S. Sa și preoții slujitori, pe următorii domni: Dr. E. Pop, prefect de Alba-Iulia; Dr. I. Pöp, subprefect; M. Căciulă, pretor, Ighiu, apoi din Zlatna: I. N. Albin, senator, cu d-na; Iacob Domșa, protopop gr.-cat.; D. Roșu, ing. silv., deputat eparhial, cu d-na; Dr. I. Rece, medic; Fr. Prefert, dir. uzinelor; Dr. Nemeș, jude; Ing. Oghină, șeful topitoarelor; Dr. József, medic; Dr. Radeș, adv., cu d-na; P. Duca, prof., cu d-na; d-na văd. M. Ciurcu, d-na văd. V. Roșca; O. Albin cu d-na; Dr. A. Fărcășan, notar, cu d-na; D. Tröthan, magistrul postal; T. Szegedi, farmacist, etc. etc.

În tot decursul mesei între participanți a fost o frumoasă animație, iar poporul de alături își petrecea în dansuri naționale cu două rânduri de lăutari, corul execută mai multe cântări artistice.

La banchet s'a tostat pentru M. Sa Regele, pentru P. Sf. Lör Episcopii Ivan și Stroia și pentru celelalte persoane conducătoare, după obicei. Pe la orele 5 P. S. S. ridică masa și în uralele tuturor urcă automobilul depărtându-se către reședință.

Dintre participanți o parte se depărtează către casă, alta a rămas până seara târziu.

Și-acum o mică observare. Dl Prefect în toastul d-sale a amintit că vorbește în numele guvernului, aducând mulțumită gălățenilor pentru buna lor purtare cu ridicarea bisericii. Drept să spun, lumea era de părere că în numele guvernului se aduce la cunoștință vr'un dar pentru biserică, ca să-i poată mulțumi gălățenii, nu guvernul lor. Dar se vede pentru biserici ortodoxe nu sunt bani nici atunci când se zidesc din temelie, până când pentru cele gr.-cat. sunt din belșug, chiar și numai când se repară. Asta este cazul bisericii gr.-cat. din Zlatna, care deși numai s'a reparat, a cerut și a primit 60.000 Lei, pe când Galații nimic. Oare cel ce a intervenit pentru biserică sa din Zlatna, să nu fi știut că la Galați se zidește și nu se repară biserică? Nu-mi vine a crede. De altcum nici celelalte guverne n'au fost mai darnice cu această parohie, decât numai cu promisiuni.

Correspondent.

Vizitațiunea canonică

a P. S. Sale Episcopului nostru Nicolae în protopopiatul Cetatea-de-piatră.

II.

Cu sufletul încă plin de cele văzute în ziua întâi, am plecat animați a doua zi dimineata (Marți, în 10 Sept. c.) spre parohia *Copalnic*. P. Sf. Sa de astă dată mai este însoțit și de dl Ing. Alexandru Iancu, membru în Adunarea noastră eparhială. Ca să ajungem în această parohie, străbatem acelaș pitoresc drum din ziua precedentă, trecând prin comunele Cărbunar și Berința. După ce am eșit din cea din urmă, banderiu de călăreți ne vestește că ne apropiem de Copalnic. Satul însuș ni-se arată așezat în bună parte pe o colină, pe platoul căreia stăpânește falnic biserica mare de piatră. Ar stăpâni și mai impunător dacă solgăbirăul vechei stăpânilor nu ar fi văzut în cupola ei o mărturie de biserică românească, oprind zidirea ei sub alte pretexte. În locul cupolei a lăsat să se zidească numai coperișul ei, încât îți face impresia că e ascunsă în podul bisericii.

La intrarea în curtea largă a bisericii, sub o frumoasă poartă triumfală pr. Stefan Micle, salută pe P. S. Sa prezentându-i crucea și evanghelia. Incunjuțați de tot satul intrăm în biserică spațioasă și bine îngrijită și'n atmosfera de deplină evlavie se face obicinuita rugăciune. P. Sf. Sa în cuvântarea rostită își exprimă deosebita satisfacțiune ce a avut intrând în această măreață biserică făcută din truda lor, alături de școala tot așa de bună, amândouă fiind dovada vredniciei și dragostei față de biserică și școală. În continuare le dă arhieresti sfaturi ce sunt cu drag ascultate, chiar și de câțiva streini ce s'au strecurat în biserică. Sfârșită cuvântarea credincioșii izbucnesc în urale. P. Sf. Sa stă apoi de vorbă cu o bună parte dintre credincioși și cu deosebire cu copiii. În ușa bisericii vorbește cu femeii și dă binecuvântare și unui copil paralytic adus cu multă trudă de către mama lui.

Petrecuți de întreg poporul până la poarta de primire, plecăm mai departe spre *Curtuiuşul-mic*, care e peste un deal în dreapta. În capul satului P. Sf. Sa e în-

timpinat de primărie, iar în fața bisericii de către pr. Teodor Șovrea și pr. Augustin Dragomir, capelan. Acesta din urmă bineventează pe P. Sf. Sa amintind și de lupta grea ce s'a încins pentru stăvilirea sectarizmului încuibat în această parohie. P. Sf. Sa mulțumește, iar în biserică în cuvântarea rostită poporului, combate învățăturile rătăcite în cari au căzut o parte dintre credincioșii bisericii, oameni nescotiți cari au dat ascultare unor nechemăți în loc să asculte de sfta biserică și slujitorii ei, ca de adevărații propovăduitori ai drepteii credințe creștine. Pe lângă alte sfaturi creștinești ce le mai dă, îi îndeamnă să facă și o casă parohială, ca să poată avea pe preotul lor pururea între ei, ferindu-i de rătăcire. Acest lucru nu va fi greu dacă vor fi stăpâniți de duhul bunei înțelegeri. Cum poate un singur om cu oarecare trudă, să-și facă casă proprie, cu atât mai vârtos poate face un sat întreg o casă parohială.

Biserica este de lemn, dar bine întreținută și le poate servi încă multă vreme.

Sectarii în această parohie într'adevăr și-au făcut cuib, însă credem că numai unul trecător ca și supărarea din care s'a pornit în legătură cu o alegere de cantor. Avem această convingere bazați pe străduințele vrednice de laudă ale capelanului, care e bine pregătit pentru lupta cu ei, cât și prin semnele ce i-s'au arătat conducătorului sectarilor, lui Maștei Pătruț, încă a doua zi după vizitațiunea canonică a P. Sf. Sale. Feciorul lui, Dumitru, fiind cu carul i-s'au speriat caii și căzând între ei a fost așa de rău zdrobit, încât după ce a sosit acasă a și murit. Această încercare cu adevărat cerească a fost cu succes folosită de preotul Dragomir la prohodul ce l-a făcut. Tatăl său Maștei, nevrând să-și arete — cu cinism într'adevăr sectar — durerea acestei pierderi, la luarea iertăciunilor preotul l-a pus în așa frământare sufletească, încât năpădit de plâns a căzut în genunchi.

După ce s'a luat masa la preotul Șt. Micle în Copalnic, încă de vreme ne-am întors pe aceiași cale la Baia-mare, tot așa de împodobiți cu flori ca și în ziua precedentă.

(Va urma).

* CUVINTE CĂTRE PREOȚI *

8. Îmbrăcămintea preoțească.

Chestiunea îmbrăcămintei preoțești a devenit actuală prin hotărârea Sf. Sinod de a o reglementa. Biserica ortodoxă are tradiții vechi și canoane scrise în privința aceasta, dar sunt așa de mari abaterile dela un tip comun a felului de a ne îmbrăca în diferitele provincii ale Țării noastre, că unificarea se impunea cât mai degrabă posibil. De necesitatea acestei reglementări a portului preoțesc se poate ușor convinge ori cine răsfoind cartea dlui consilier Stanca: „Contribuția preoțimei la războiul pentru întregirea neamului“. Se pot vedea acolo fotografiile celor mai buni dintre preoții noștri — a acelorora, cari au fost gata să se jertfească pentru credincioșii lor — în cele mai variate costume și cu putință.

De ce am tăgădui? În Transilvania au contribuit influințe protestante la modernizarea exagerată a îmbrăcămintei clerului. Dar faptul, că aceasta modernizare a fost posibilă își găsește explicația în împrejurări mult mai vechi. Clerul din Transilvania *nu avea tradițiuni* în privința îmbrăcămintei. Majoritatea covârșitoare a preoților la noi au fost simpli țărani, în straele țărănești, câștigând pâinea cea de toate zilele între aceleași condițiuni cu enoriașii lor. Și ceiace a contribuit mai mult la laicizarea portului preoțesc a fost faptul, că între împrejurările vitregi ale trecutului prea adeseori nu era tocmai consult să-și afișeze înafară slujitorii altarelor românești aceasta calitate a lor.

De aceea cei mai mulți membrii ai clerului s'au mărginit la îmbrăcămintea „civilă“, ca să folosesc un termen obicnuit — dar nu tocmai corect. Nici chiar „civilul canonic“ nu s'a putut împământenii. Fiecare s'a îmbrăcat așa, după cum i-au prescris pretențiunile lui de civilizație și după cum i-a permis buzunarul.

Dar aceasta situație nu trebuie să mai dăinuiească între împrejurările schimbate. Portul preoțesc trebuie reglementat.

Vorba e: cum? Căci sunt unii — și cine ar putea trage la îndoială bunacre-

dința și râvna acestora? — cari nu vor să ne scoată niciodată din reverandă. Iar alții vor să lase la buna apreciere a fiecărui preot felul de a se îmbrăca. Care au dreptate?

Desigur, din punct de vedere pastoral îmbrăcămintea preotească e de o importanță secundară. Slavă Dlui, enoriașii apreciază pe păstorii lor după criteriile de ordin sufletească, iar nu după îmbrăcămintea. Dar fiindcă în felul de a se îmbrăca a cuiva se manifestează aproape totdeauna mentalitatea și dispoziția sufletească a respectivului, de dragul acelor enoriași ai noștri, cari știu să se folosească de criteriile îmbrăcămintei în aprecierea sufletească a cuiva, îmbrăcămintea preotească trebuie reglementată. Ea nu poate fi lăsată la bunul simț a fiecăruia, deoarece nu sunt garanțe suficiente, că acest „bun simț“ într'adevăr există.

Deși Isus Christos a disprețuit orice formalitate și a avut aspre cuvinte de ocără la adresa „hainelor lungi“ — lumea va trebui să cunoască chiar și după înfățișarea noastră externă calitatea noastră de preoți. Va trebui să purtăm un semn distinctiv al slujbei noastre. Aceasta nu de dragul enoriașilor, ci pentru folosul nostru sufletească. Trebuie să existe un criteriu, care să ne amintească pururea, că Isus ne-a ales din lume și apoi iarăși ne-a trimis în lume, ca să îndeplinim voia Lui; să ne amintească pururea, că suntem purtătorii înzestrați cu putere supranaturală a unui dar, că trebuie să îndeplinim aici nu voia noastră, ci voia Tatălui nostru ceresc.

Și e lucru firesc, ca îmbrăcămintea să fie semnul distinctiv a slujbei noastre.

Să umblăm deci totdeauna în reverandă? Chiar admitând, că lucrul acesta ar fi posibil din punct de vedere material (o reverandă costă 9000 Lei, fără vestă și pantaloni, un costum 5000 Lei), nu cred că ar fi bine din punct de vedere psihologic. Revereanda a trecut în conștiința enoriașilor noștri ca o îmbrăcămintea aproape sfântă și ea nu trebuie vulgarizată. Revereanda a devenit o haină de mare sărbătoare, aproape rituală; în raporturile de toate zilele și în îndeplinirea datorințelor preotului ce rezultă din calitatea lui de cap de familie, de cetățean și de gospodăru (datorințe ce trebuiesc îndeplinite cu toată

râvna) purtarea reverendei departe de a ne fi de vre-un folos, poate să fie o piedecă serioasă.

O piedecă serioasă întru îndeplinirea slujbei noastre pastorale. Căci purtând permanent revereanda, în mod necesar ea va deveni o haină obicinuită în ochii credincioșilor, însemnătatea ei simbolică va dispărea și de-odată cu aceasta dispariție se va micșora în mod simțit și prestigiul tagmei preotești. Simptomul acesta se observă prea bine în vechiul Regat.

Ori apoi, ținând cu hotărâre preoții să apere demnitatea și însemnătatea simbolică de sfințenie a reverendei, în mod firesc ea va contribui la izolarea noastră de viața zilnică a credincioșilor și la răceala contactului intim cu credincioșii, împiedecându-ne astfel să ne facem întreaga noastră datorie pastorală. Căci păstoria sufletească se face nu numai în biserică și la îndeplinirea sf. taine, ci mai ales prin contactul zilnic, imediat și intim cu credincioșii. S'ar putea întâmpla deci, că purtarea reverendei în loc să ne ajute a deveni păstori adevărați, ne va preface într'o castă ermetic izolată de restul credincioșilor, ignorând neajunsurile și năcazurile sufletești și materiale a acestora și săvârșind păcatul, pe care Mântuitorul l-a condamnat cu asprele cuvinte: „Bine, lepădați porunca lui D-zeu, ca să țineți obiceiul vostru“. (Marcu 7—9). Eu am auzit astfel de învinuiri la adresa clerului.

Prin urmare, preotul are lipsă pe lângă reverandă și de o haină de lucru, de stradă. Cum să fie această haină?

După modesta mea părere ea trebuie să fie haina obicinuită de lucru, de stradă a intelectualilor și va putea să urmeze după necesități, după anotimpuri și după provincii normele obicinuite a îmbrăcămintei civile. (La cizme nu se poate purta haină lungă și preoții dela munte și din satele noroioase nu pot fi împiedecați de a purta cizme).

Din motivul acesta nu pot să aprob părerea, că înafară de reverandă preoții să poarte exclusiv haină lungă (Kaiser). Aceasta haină lungă după obicinuința actuală are caracter de haină sărbătorească, pentru preot ar avea deci toate neajunsurile ce rezultă din aceasta calitate a ei.

Pentru a distinge pe preot de restul credincioșilor, ajunge vesta închisă, cu nasturi ca la reverendă. Încolo s'ar putea reglementa coloarea îmbrăcăminte (neagră) spre a feri pe preoți de excese.

Negreșit, cele espuse reprezintă numai părerea mea, și nu am pretenția să cred, că am spus ultimul cuvânt în aceasta chestiune destul de gingașe și importantă.

Am însă toată încrederea în chibzuința și înțelepciunea Sf. Sinod.

Pr. Ion Goron.

Congresul general al misionarilor ortodocși din țară, sesiunea 1929.

Potrivit hotărârei Congresului general al misionarilor din țară, sesiunea 1928, și a aprobării obținută dela Sf. Sinod cu Nr. 216 din 28/II/1929, Congresul se convoacă în sesiunea 1929 în orașul Chișinău pentru zilele de 6—8 Octombrie a. c.

În acest congres se va conferența și discuta despre următoarele chestiuni importante pentru lupta misionară:

a) „Lupta cu sectele religioase din Basarabia în trecut“; b) primul referat „Reflexiuni asupra stării religioase în prezent a poporului român“ și discuțiile asupra lui; c) al 2-lea referat „Pastorația colectivă și individuală; raportul dintre pastorație și misionarism“ și discuțiile asupra lui; d) al 3-lea referat „Metodele de propagandă practicate de sectari. Cum trebuie organizată lupta misionară în condițiunile actuale cu discuții; e) al 4-lea referat „Calitățile interne ale misionarului și mijloacele de intensificarea operei misionare a clerului“ cu discuții; f) „Despre sfințenia personală“; g) „Participarea mănăstirilor la opera misionară“.

Mulțumită publică.

Subsemnatul în numele meu și a credincioșilor mei, țin de plăcută datorie să exprim și pe această cale cele mai vii mulțumiri dlui Romul Tritean, inspector la C. F. R., pentru darul însemnat ce l-a făcut bisericii din Războeni-Cetate, 16 icoane în valoare de 12.000 Lei.

În viața de toate zilele și mai ales în

zilele noastre, când atâți indivizi îmbuibăți în belșugul bunătăților materiale, nu-și mai aduc aminte de îndatoririle sufletului, nu sunt conduși de simțul de jertfă față de biserică, fapta dlui R. Tritean asupra multora cred că va avea mai mare efect decât îndemnurile cele mai stăruitoare și nădujduesc că și alți fruntași cu dare de mână din comună își vor deschide inimile și pungile și vor cumpăra pe seama bisericii cruci și alte utensilii indispensabile pentru ritul nostru. George Onișiu, paroh.

Sfințirea bisericii din Șieul-mare, județul Năsăud, s'a făcut cu toată solemnitatea, Duminecă în 22 Sept., prin însuși P. S. Sa Episcopul nostru, cum anunșasem, asistat de protoiereul Grigorie Pletosu al Bistriței, Dumitru Antal, revizor eparhial, diaconul Vas. Bogdan și de 22 preoți din tract. Au luat parte o mulțime de intelectuali, între cari prefectul județului Năsăud, Dr. Nicolae Buta; fostul prefect Dr. V. Pahone, inspectorul silvic Aleman, adv. Dr. Ioan Lazar, directorul Bejan, preoții lutherani și reformați din localitate cu delegații de țărani, protopopii gr.-catolici din circumscripție și o mulțime de alți onorațiori. Corul Episcopiei a dat răspunsurile liturgice, contribuind mult la înălțarea solemnității. Preotul Banciu și directorul școlii au fost la înălțimea chemării lor. — În aceeași zi s'a făcut și sfințirea școlii, un edificiu vechiu, preluat dela contele Teleky. Raport detaliat publicăm în numărul proxim.

„Astra“ la Turda. Adunarea generală a „Astrei“ se ține în anul acesta în Turda, la 6 Octomvrie. Din prilejul acesta se va desvâli și monumentul fostului prezident al partidului național, Dr. Ioan Rațiu, judecat în procesul memorandumului la temniță pe 3 ani, pe care o a espiat în beciurile din Seghedin. — Poate că atmosfera sărbătorească să contribuie la liniștirea spiritelor din cauza unor iregularități financiare cari se petrec la centrul Astrei, în lipsa prezidentului, care domiciliază în altă parte a țării, și ar trebui să fie la postul său.

Sfințire de clopote. Duminecă, în 8 Septembrie c. făcându-se sfințirea clopotelor și policandrului bisericii noastre din Ocnele-Mureșului (Uioara) — pe lângă suma de 30.000 Lei donată de Uzinele Solvay și 17.000 Lei colectați de Reuniunea Femeilor ort.-rom., — s'au mai făcut următoarele donațiuni: Moise Savu consilier la curtea de apel 1000 Lei; Teodor Vasinca comerciant 1000 Lei; dsoara Elena Ionescu funcționară la Saline 500 Lei; Dumitru Prica comerciant 500 Lei; dna Silvia Hopârtean 100 Lei și văduva Ana Roșca 100 Lei. Marinimoșilor donatori le trimitem și pe această cale sincerile noastre mulțumite.

S. Savu, paroh.

Escluderi din monahism. Sf. Episcopie a Buzelui, sub Nr. 8157 din 3 Sept. 1929, ne aduce la cunoștință că ieromonahul Andrei Aldăa și monahul Ieraclemon Tărcuță, cu metania din Sf. Mănăstire Dălhăuți, au părăsit mănăstirea.

Disponem ca acești călugări în caz de prezentare să nu fie primiți în nici una din Mănăstirile de pe teritoriul Eparhiei noastre.

Consiliul eparhial.

Turdean & Profeta, Prapori și haine bisericesti și tot felul de icoane bisericesti, iconostase, Cluj str. Baba Novac Nr. 5/a.

și acelea se vor trimite aici pentru publicare. Se va însemna pe dosul fotografiei anul când s'a ridicat respectiva biserică și de cine, când și de cine a fost pictată, când și de care arhieru a fost sfințită.

Cluj, la 24 Septembrie 1929.

Consiliul Eparhial.

Nr. 5705/1929.

AVIZ

Se aduce la cunoștința tuturor că onoratalui oficiu de cassă și contabilitate eparhial i-s'a transpus în copie pentru executare adresa Ministerului de Finanțe Nr. 201.574—1929 prin care se ordonă încasarea sporului de 10% la impozitul pe salarii cu ziua de 1 Iulie 1929 pentru a executa acest ordin întocmai, adecă de a vărsa cu statele de pe Iulie, respective August 1929 acest spor la stat.

Cluj, la 14 August 1929.

Consiliul Eparhial.

Copie de pe adresa Ministerului de Finanțe Nr. 201.574—1929 înregistrată la Ministerul Căminelor și Artelor sub Nr. 31741—1929.

Domnule Ministru, Avem onoare a Vă face cunoscut, că prin legea pentru sporirea excepțională a unora din impozitele directe publicată în „Monitorul Oficial“ Nr. 159 bis. din 21 Iulie 1929 impozitul pe veniturile din salarii prevăzute de art. 43 din legea pentru unificarea contribuțiilor directe a fost sporit cu o zecime pentru veniturile exigibile cu începere dela 1 Iulie 1929. Sporul acesta având un caracter excepțional se aplică numai veniturilor încasate pe timpul dela 1 Iulie 1929 până la 31 Decembrie 1929 inclusiv și se rezumă în sporirea cotelor impozitului pe salarii dela 4% la 4,4% pentru veniturile din salariile până la suma de 4000 Lei și dela 8% la 8,8% pentru veniturile ce depășesc suma de 4000 Lei.

În vederea aplicării acestui spor avem onoare a Vă ruga să binevoiți a punc în vedere organelor Dvs. subalterne ca la întocmirea statelor pentru salariile convenite pe timpul dela 1 Iulie înainte să se calculeze impozitul pe salarii după normele de până acum, însă cu cota sporită așa cum se arată mai sus. Dacă salariile convenite pe luna Iulie 1929 au fost deja achitate, sporul de impozit convenit Statului pe aceasta lună potrivit legii susamintite se va reține și vărsa la stat cu ocazia plății salariilor pe luna August 1929.

În state în regulă generală se va prevedea direct impozitul așa cum rezultă prin aplicarea cotei sporite. Se face excepție însă pentru cazul când eventual salariile pe Iulie curent au fost deja achi-

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.ROM. DIN CLUJ

Nr. 6127.

CIRCULAR

către toate oficiile parohiale.

În anul această se împlinesc zece ani dela înființarea episcopiei și a eparhiei noastre. Consiliul nostru eparhial intenționează să elaboreze un șematism istoric, care să fie o oglindă fidelă a eparhiei noastre. În acest scop pe lângă datele statistice exacte ce se vor aduna până la sfârșitul anului invităm organele noastre parohiale ca să se îngrijească de fotografierea bisericilor din fiecare parohie și filie (pe mărimea de 9×12 cm.)

Se vor face fotografiile de pe toate bisericile noastre și cele vechi și cele noi

cate, iar impozitul s'a calculat și reținut cu vechea toată, în care caz prin statele de o zecime asupra impozitului pe luna Iulie care după cum arătam mai sus, se va reține din salariul pe luna August.

Ministru (ss.) *Indescifrabil.*

Director general (ss) *Indescifrabil.*

Pentru conformitate (ss) *A. Zamfir.*

Pentru conformitate *Laurențiu Curea*, secr. eparh.

Nr. 426—1929.

1—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de *capelan* pe lângă preotul Zaharie Lupu din parohia de cl. I. *Hodac* din protopopiatul Reghin, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.
2. Locuință în natură.
3. Sesiune parohială 8 jugăre loc cultivabil.

4. Dreptul de pășunat a două vite în pădurea bisericeii.

5. Dela 280 familii câte o felderă de cucuruz sfărmat ori echivalentul în bani.

6. Dela 430 familii câte una zi de lucru, ori echivalentul în bani.

7. Lemne de foc din pădurea bisericeii.

8. Toate venitele stolare.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile cu documentele prescrise oficiului nostru în termenul fixat și cu avizul nostru se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Fiecare concurent își va prezenta și învoirea dela P. S. Sa Episcopul nostru.

Reghin, la 20 Septembrie 1929.

In înțelegere cu consiliul parohial și cu preotul Z. Lupu.

I. Maloș, protopop.

Nr. 454/1929.

2—2

CONCURS

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. I. *Olpret*, protopopiatul Dejului, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Venitele preotului legate de acest post sunt:

1. Salarul legal dela stat.
2. Sesiune parohială complectată prin reforma agrară de circa 20 jug. cad.

3. Cuartir corăspunzător în natură și supraedificate economice și grădină.

4. Una merță de porumb sfărmat dela fiecare fum cu esceptia celor săraci, cari se vor obliga la ecuivalentul aceleia în zile de lucru.

5. Stola satorită în ședința consiliului parohial din 8 Sept. a. c.

Concurenții în termenul indicat își vor înainta cererile cu documentele necesare ce-i îndreptătesc la parohii de cl. I., acestui oficiu protopopesc și cu avizul nostru se pot prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Fără act de învoire dela P. S. Sa, nu poate nime fi luat în lista de candidare.

Dej, la 9 Sept. 1929.

Oficiul protopopesc în conțelegere cu consiliul parohial ort. rom. din Olpret.

Zaharie Manu, protopop.

Pictură bisericească.

Am onoare a aduce la cunoștință onor. preoțimi, că execut în mod ireproșabil: **icoane, pictură bizantină în interiorul bisericii, artă decorativă și orice lucrări atingătoare de această bransă**, fiind specialist în arta aceasta, executând lucrări la cele mai importante biserici și teatre din țară. — Se garantează de toate lucrările executate de mine, fiind lucrute cu materialele cele mai superioare.

În speranță că voi fi onorat cu încredere, semnez — cu toată stima:

P. PISCARIOV,

Pictor, Profesor Academic

București, Str. Logofătul Iordan nr. 39.

2—10

Fabricarea clopotelor

! din cea mai bună calitate, execută repede, prompt și cu garanță de lungă durată. !

La cerere trimite prospecte detaliate.

! Fabrică de clopote, ventile, pompe și tot felul de turnătorii de metal. !

Uzinele Metalurgice Timișoara

S. p. A.

IV. Str. Andrei Murășanu 3. Telefon 23—42.